

Det er en harmonisering i forhold til den øvrige lovgivning, og Venstre kan anbefale forslagene.

Frode Sørensen (S):

Miljøministerens to forslag ligger, som nævnt i bemærkningerne til forslagene, i forlængelse af den tidligere miljøministers indsats i forhold til Tøndermarsken.

Hovedlinjerne i de to foreliggende lovforslag er dels at lægge ansvaret for natur- og miljøhensyn i Tøndermarsken over på Sønderjyllands Amtsråd og dels at bevare Tøndermarsken som værdifuldt naturområde.

For så vidt angår ændringen af lov om vandløb er vi principielt enige i, at det er fornuftigt med fælles lovgivning i forholdet til reglerne for vandløb. Forslaget til vandløbslov ind sætter Sønderjyllands Amtsråd som ny vandløbsmyndighed og præciserer en række forhold, der angår fordeling af udgifterne og klageadgangen for samme.

Ændringerne er herudover mest af teknisk karakter, som har til formål at gøre ansvarsfordelingen mere gennemskuelig. Det virker fornuftigt, og følger intentionerne i tidligere miljøminister hr. Svend Aukens redegørelse fra 1999.

Kl. 17.05

Forslaget til ændring af loven om beskyttelse af Tøndermarskens ydre koge har flere formål. Det rådgivende udvalg for Tøndermarsken overføres fra Miljøministeriet til Sønderjyllands Amtsråds ansvarsområde. Dette tjener flere formål.

Ansvarret lægges tættere på lokalsamfundet, idet udvalgets sekretariat allerede ligger i amtsrådsregi. Amtsrådet skal tillige have ret til at give dispensation for f.eks. gødskningsreglerne samt have kompetence til at begrænse offentlighedens færdsel i Tøndermarsken.

Et væsentligt problem i ministerens forslag er efter Socialdemokraternes opfattelse forslaget om at indskrænke klageadgangen i den nye struktur under amtsrådet. Det forekommer urimeligt at udelukke nogle natur- og friluftorganisationer fra kredsen af klageberettigede med begrundelsen, at de er landsdækkende.

Tøndermarsken er, og det kan jeg sige som sønderjyde, af helt naturlige årsager et lokalt geografisk område. Men hvorfor sætte landsorganisationer på miljøområdet i skammekrogen? Vi ser det måske som ministerens uvilje mod at inddrage miljøinteresser, som måske kunne

have en anden opfattelse end den, som ministeren gerne vil høre.

Forholder det sig sådan, så er det ikke klogt. Ja, så er det faktisk meget uklogt med sådan en bestemmelse, fordi Tøndermarsken den er sønderjysk, men det er altså en dansk nationalpark. Og fordi Tøndermarsken er et unikt fuglebeskyttelsesområde, så har den vigtighed for hele landet.

Vi ønsker derfor oplyst fra ministeren, hvilke miljøorganisationer det er, som nu mister retten til at blive hørt. Og sidst, men ikke mindst: Hvorfor?

I et af høringssvarene falder jeg bl.a. over det fra Danmarks Naturfredningsforening, som skriver:

»Imidlertid er mængden af engfugle og navnlig vadefugle stadig katastrofalt lav i Tøndermarsken. Danmarks Naturfredningsforening tror ikke, at den foreslåede lovændring vil bringe problembarnet og en af Danmarks største naturforvaltningsskandaler ud af hængedyndet.

Det er muligt, at man kan nå et stykke hen ad vejen ved frivillige MVJ-ordninger, men de hidtidige erfaringer er jo ikke opmuntrende. Danmarks engang bedste område for engfugle fortjener simpelt hen at blive hjulpet på benene igen ved en mere drastisk og effektiv indsats.«

Jeg forventer ministerens kommentar til høringssvaret fra Danmarks Naturfredningsforening.

Da der er gensidig sammenhæng mellem L 101 og L 102, skal jeg sige: Socialdemokraterne vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet vedrørende begge forslag. Men de førnævnte indvendinger og nogle af de andre betænkeligheder i svar fra organisationerne ønsker vi afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Jørn Dohrmann (DF):

Forslagene til ændring af L 101 og L 102 går i hovedtræk ud på, at man vil have ensrettet de hidtidige afvandingslove i Tøndermarsken med de almindelige regler, der gælder i vandløbsloven og i resten af landet.

Lovforslagene er et led i regeringens handlingsplan om regelforenkling og administrative lettelser, som Dansk Folkeparti synes er positivt, at regeringen har taget fat på.

Denne forenkling giver samtidig amterne et bedre grundlag for at kunne varetage natur- og miljøhensyn i Tøndermarsken. Men det kunne lige så godt have været kommunen, der tog sig